

הדברת "חולינופל" בគותנה באכזעות טיפולי-קרקע *

חומרים ויטומיות

נבחנו הפוןוגיצידים הבאים:

1. טאראקלור 75% אבקה רטיבה (Terraclor 75 W. P.)
החומר הפעיל — Pentachloronitrobenzene — המcona בקייזר PCNB.
2. מיציד 55 אבקה רטיבה, המכיל 65% זינאבר.
3. אורטוסיד 50 אבקה רטיבה (Orthocide 50 W. P.)
המכיל 50% קאפטאן.

מכיוון שהפוןוגיצידים האלה נמצאו בעלי רעליות ספציפית לגבי פטריות מסוימות — בחננו כל אחד מהם בנפרד, ובצירופים שונים. כמוות התכשירים והטיפולים השונים מפורטים בטבלה 1. את התכשירים אפשר להחדיר לקרקע באיבוק או בריסוס; במקרה זה הם ניתנו בריסוס.

פיזור הפוןוגיצידים נעשה במיתקן שתיארו דאני והיליס (7), דהינו מסס מורכב על טרקטור ומונע על ידו וכשותג פומיות קוניות 2—D מכון לכל חרץ זרעה. הפומיות הוצבו בשכנותו הקרובות של הסנדל הפתוח את החץ, כשאת מהן מופנית בזווית של 45 מעלות לכיוון נסיעתו של הטרקטור ומססת את תחתיתו של החץ ואת הזרע הנופל מתוך קנקן הזרעה. הפומיה השנייה מכונה בניצב לפני הקרקע ומחורת את התרסיס על העפר הממלא את חרץ הזרעה ומכסה את הזרעים. התרסיס ניתן בלחץ של 45 פאונדים ובכמות של 20 ליטר לדונם.

הניסויים נערכו בשש חזרות באקראי, כל חזרה ברוחב 4 מטרים (4 שורות) ובאורך 20 מטר. הם בוצעו בחחות בית-ידגן באדמה טין. בחלוקת נזרעו זרעים של 혼ן אקלה 1517, מחוטאים באלאברטן.

בשנת 1960 נזרעה הគותנה ב-19 באפריל, בשטח שגדל בו קודם לכן סלק-סוכר ותירס לירק. לאחר הזרעה ניתנו לשטח 5 השקיות בנות 25 מ"ק מים כל אחת, ברוחץ-זמן של ימים אחדים; הן ניתנו כדי ליצור תנאים נוחים להפתחות הנבטים ופטריות הקרקע ולהבטיח גיגיות מכსימלית. ספירת הגיגיות נעשתה ב-25 במאי. ברוב התקופה הזאת שררו תנאי שרב שמנוע פגיעה הפטריות בנבטים וכן גרמו לביטח לקויה של הគותנה. הטמפרטורה הממוצעת של הקרקע

מספר פטריות קרקע תוקפות את הគותנה בעת הנביטה ובמצב של נבטים וגורמות מחללה המכונה "חולינופל". מחלה זו שכיחה בארץ בהרבה גידולים; בគותנה היא מקיפה לעיתים אחוז ניכר מהນבטים ועלולה אף להביא תמותה עד כדי 90% מהם. היא שכיחה יותר בשדות מזרע מוקדם באביב, שכן טמפרטורה נמוכה, רטיבות רבה בקרקע ולהות אויר מרובה מהוות תנאים מסייעים להפתחותה. הפחתת עומס הנבטים עד כדי סיכוי ליבול דל בלבד מחייבת הפיכתו של השדה. מדי שנה בשנה הופכים שטחים ניכרים של כותנה מהטבה הנ"ל. סימני המחללה, גורמים ותנאי התפתחותה נدونו במאמר קודם (1). ברוב המקרים מחוללת אותה בארץ הפטרייה מקשורה הסולניים, וב- מידת מועטה — מיני מגלת. מנבטים מתיים בודד לעיתים קשיין הבטטה.

חיטוי זרעים יעיל, על-הרוב, באופן חלקי; הוא מקטין את שימוש צנחת הצמחים לפני נביטה, אולם אין יעיל להגנת הנבט משבקע מתוך קליפת הזרע ועד להצתו. על כן אפשר היה להניח, שהחיטוי הקרקע בסביבת הזרע ומעליו יהיה יעיל ביותר למניעת המחללה. ואכן, ניסויים שנערכו בארא"ב ובמקומות אחרים, בעירוב פונגיצידים שונים עם הקרקע בתוך חרץ הזרעה — נתנו תוצאות חיוביות. בספרות הדנה ברעליותם הספציפית של הפוןוגיצידים נגד פטריות שוכנות-קרקע שונות — מוצאים סתיירות רבות בין התוצאות שנתי — קבלו (2, 3, 5, 9). בין היתר נמצא (8), שרעידי לותם של הפוןוגיצידים ספציפית אף לגזעים שונים של אותה פטרייה.

בשנים 1960 ו-1961 ערכנו ניסויים-שדה, במטרה לבחון את יעילות ההדבירה של מספר פונגיצידים לגבי אוכלוסיית הפטריות מחללות ה"חולינופל" בគותנה, וכן כדי לבחון את ייעילותו של שיטת הריסוס לתוך חרץ הזרעה בתחום הקרקע והקלים בישראל.

* מפרסומי המכון הלאומי והאוניברסיטאי לחקר לאות, סדרה ה', 1962, מס' 248.

מספר "הקרחות" הגדלות מ-50 ס"מ מאורך השורט תוצאות הספירות הניל ניתנות בטבלה 1. בשנת 1961 נקבע נוסף לכך גם יבול הכותן, יבול הסיבים והאחו שלם; הנזינים מובאים בטבלה 2.

בשנת 1960 לא נמצאו הבדלים מובהקים בעומק הראשוני; הנבטה הייתה לכויה בגלל תנאי אקלים בלתי נוחים. בשנת 1961 נמצאו הפרשים מובהקים בהשפעתם של הטיפולים השונים על העומד הראשוני, בחלוקת הטראכליור נמצא המספר הגדול ביותר של נבטים לדונם; הוא גדול במידה מובהקת ממספרם בכל יתר הטיפולים. העומד קטן והולך לפיקוסור הבא: מיציך, היקש, אורתוסיד. בכלל החלקות שטופלו באירטוסיד, לבדו או בצירוף עם פונגיצידים אחרים, העומד היה פחות מזה שבחלקות היקש; אולם רק מספר הנבטים בטיפול של מיציך + אורתוסיד ובטיפול המציג של שלושת החמורים פחת באופן מובהק עד מובהק מאוד לעומת מזג האוויר.

בתקופה הניל, בעומק של 5 ס"מ ובעומק 14.00, הייתה 33 מ"צ. בשנת 1961 נזעה הכותנה ב-4 באפריל בשטח שגידלו בו קודם סלקסוכר ותפוחית-אדמה סתוויים. בין מועד הזרעה ועד ל-10 במאי, התאריך שבו נעשתה ספירת הנגיעות, ניתנו 4 השקיות בננות 25 מ"ק מים לדונם. בתקופה הניל הייתה הטמפרטורה המינימלית המוצעת של הקרקע בעומק של 3 ס"מ — 14.2 מ"צ, והמקסימלית המוצעת — 28.7 מ"צ.

התוצאות

בשתי השנים נעשו ספירות חזרות של עומד הצמחים; הם נספרו זמן קצר לאחר הצעמתם, ככלומר העומד הראשוני; ספירה שנייה נעשתה בעבר תקופה מסוימת, כמווזן לעיל לגבי כל שנה, לפני הדילול, לקביעת אחוז הנבטים שנפגעו ב"חולין-ופל"; כמו כן נעשתה ספירה בעת הקטיף. בעת הקטיף נספרו גם

טבלה 1. פירוט הטיפולים, אחוז הנגיעות ומספר הצמחים לדונם לשנים 1960 ו-1961

ט' "קרחות" מעל 50 ס"ט מחושב ל"ר 1961	ט' צמחים ל"ר בעט האסיף 1961	אחוז הנבטים שנפגעו		ט' צמחים ל"ר בעומד ראשוני ב-1961	כמות תשhir גרם לדונם	טיפול
		1961	1960			
80	2736	0.8	0.8	10656	400	טראכליור
125	2402	2.6	1.1	9452	500	מיציך
222	2125	14.3	4.9	8662	600	אורתוסיד
125	2282	1.9	0.2	9554	250 + 200	טראכליור + מיציך
125	2519	0.5	2.2	8406	300 + 200	טראכליור + אורתוסיד
156	2263	5.5	1.3	7980	300 + 250	מיציך + אורתוסיד
166	2255	0.6	0.7	8208	200 + 200 + 200	טראכליור + מיציך + אורתוסיד
116	2323	9.0	2.4	9286	—	היקש (לא טיפול)
—		115	2.1	381	—	שניה סטנדרטית

היקש, באופן מובהק. אף צירוף אורתוסיד למיציך הפחת את ייעולתו של האחון; ההפחטה בלטה בעיקר בניסוי של שנת 1961.

בספירת עומד הצמחים בעת הקטיף, שנערכה בשנת 1961 בלבד (טבלה 1), נקבע שהפונגיצידים השפיעו אף על מספר הצמחים בעומד הסופי וכן על מספר "הקרחות" לדונם. בחלוקת הטראכליור נשתרם מספר הצמחים הגדל ביותר, והוא רב במידה מובהקת מוה שכלל יתר הטיפולים חוץ מאשר טיפול של טראכליור ואורתוסיד. בדומה לעומד הראשוני, פחתה מספר הצמחים בטיפול במיציך, בהיקש ובאורתוסיד. בחלוקת הצמחים בטיפול במיציך, בהיקש ובאורתוסיד, נשתרם מספרו באורתוסיד בלבד נשתמר מספר הצמחים הקטן יותר. מעניין לציין, שכלל החלקות שטופלו במיציך בתערובת עם פונגיצידים אחרים נמצא מספר צמחים קטן מזה שבטיפול במיציך בלבד, ואף קטן מהיקש.

בນבטים הנגועים נמצאה פטריות מקשורש הסולניים כמחליל העיקרי של המחללה; במקרים מסוימים נמצאה גם פטריות המגלה.

בשנת 1960 היה שיעור הנגיעות מועט בדרך כלל (בחלות היקש — 2.4%), וזה בעיקר כתוצאה מתנאי אקלים בלתי נוחים להתחזות המחללה, דהיינו תנאים שרביים, בתקופה הראשונה לאחר הזרעה. בשנת 1961 הייתה הנגיעות מרובה מזו שבשנה הקודמת (בקש — 9%). על אף ההבדל בשיעור הנגיעות, זהות התוצאות בשתי השנים: טראכליור, מיציך והצירופים המכילים שני חמרים אלה היו הייעלים ביותר: הם צמצמו את הנגיעות במידה מובהקת מבחינה סטטיסטיות לעומת זו שבחלות היקש וכן לעומת זו שבחלות שטופלו באורתוסיד. הטראכליור עיל במקצת מיציך, אך לא בשיעור מובהק. אורתוסיד לא רק שלא היה עיל בהדרות המחללה, אלא אף הגביר את שיעורה, לעומת

ניזמים שוכני הקרקע, שהם מתנדדים חריפים לאייני מגלת; הפחתת מספרם גרמה להגברת פעילותה של המגלת. יתר על כן, דומש (4) מצא, שלקפטאן השפעה מצמצמת חזקה על התפתחותם של האקטינור מיצאים, היודיעים בודך-כלל כمبرושים לקרקע חמרים אנטיביוטיים העשויים לעכב התפתחותן של פטריות פאתוגניות. ייתכן שאף בתנאי הניסויים שלנו גרם הקפטאן הפרת שיוויה המשקל הביוולוגי והגברת אוכסיניתה של הפטרייה הפאותוגנית מקושרת הסולניים.

מכיוון שהאורטוסיד הפחת את העומד הריאוני, אפשר להניח של חומר זה, בכמות של 600 גרם לדונם הניתנת בחריץ הזרעה — פועלה פיטוטוכיסט על הנבטים הצעירים של הכותנה. ייתכן שהחומר ממית את הנבט בעת הנביעה או גורם צריבות ברקמה הצעירה ובאופן זה מקל על חדרתם של קורי הפטרייה התוקפת לתוך הנבט.

בניסוי של שנת 1961 לא נמצא קוראלאציה בין מספר הצמחים בעומד הסופי לבין היבולים. ואולם, בניסויים ברוחבי זרעה ודילול בזנים אקלה 1517 ואקלה 442, שנערך בידי ג. גוטשטיין*, לא נתקבלו הפרשים מובהקים ביבול כותן ברוחבים של 5 עד 50 ס"מ בתחום השורה וברוחבים של 75 עד 200 ס"מ בין השורות, דהיינו בתחום כותן של 2000 עד 20,000 צמחים לדונם. מבחינת כושר הנבט מסתגל לפחות אפוא צמח הנטה, במידה רבה, למרחב הגדרה העומד לרשותו. במרחב גדול יותר מפתח צמח הנטה הסתעפויות ארוכות יותר ונושא עליו מספר רב יותר של הלקטים, אשר בעומד צפוף. בניסוי הנוחתי, ההפרשים במספר הצמחים כתוצאה מהטיפולים השונים היו כנראה קטנים מכדי להשפיע על היבול, אף כי האחול נופל" גורם תמותת צמחים רצופים בשורה, באזור "קרחות".

השפעתם של הפונגיצידים על רמת היבולים אינה נגרמת, בניסוי זה, על ידי שינוי במספר הצמחים ליחידה שטח; אך מיציד, שאמן היה עיל נגד מחוללי ה занיה הפחתת את אחוז התמותה של הנבטים במידה מוגברת מאוד לעומת ההיקש — גרם מאידך גיסא פחתה מוגברת ביבול הנטה. תוצאה דומה נתקבלה בטיפול בטראכולור.

אפשר אזיא להניח, שצטום יבול הנטה בהשפעת הפונגיצידים (מיציד וטראכולור) גרם באחת הדרכים הבאות: א) ע"י פועלה פיטוטוכיסט של החמורים הנ"ל, הן על ידי מגע ישיר והן על ידי קליטתם בצמח; ב) החמורים מצמצמים בקרקע את אוכלוסיית המיקרואורגניזמים המועילים, כגון חיידקים אוגרי חנקן, או משחררי יסודות מזינים מצורה קשורה לצורה זמנית לצמח (על ידי פירוק חומר אורגני בקרקע). דומש (3) הוכיח, שקיימת השפעה סלקטיבית של פונגיצדים על מיקרואורגניזמים בקרקע.

מספר "הקרחות" היה קטן ביותר בטראכולור ורב יותר בהיקש ובחלקו המיציד והאורטוסיד.

טבלה 2. יבולם ואחווי סיבים בשנת 1961

הטיפול	יבול יבול כותן, סיבים ק"ג לדונם	יבול כותן, אחווי סיבים ק"ג לדונם	יבול יבול כותן, סיבים ק"ג לדונם
טראכולור	137.0	37.07	370
מיציד	132.0	36.64	360
אורטוסיד	142.5	37.23	383
טראכולור + מיציד	139.2	37.01	376
טראכולור + אורתוסיד	140.2	36.91	380
מיציד + אורתוסיד	148.5	37.13	400
טראכולור + מיציד + אורתוסיד	135.0	37.23	363
היקש (לא טיפול)	146.2	37.16	393

בטבלה 2 נמסרות התוצאות לגבי יבול הנטה והסיבים, ונראה שבטיפול באורתוסיד בלבד או בצירוף עם חמורים אחרים נתקבל יבול כותן שווה לזה שבו חלקות ההיקש, או שנופל מזוה במידה בלתי מובהקת. הטיפולים במיציד, בטראכולור ובצירוף של שלושת הפונגיצידים — הפחתתו את יבול הנטה במידה מוגברת לעומת ההיקש, או לעומת הציגוף של אורתוטר סידר ומיציד. התוצאות ביבול הסיבים מתקבלות לאלו שביבול הנטה. אין למצוא הפרשים מובהקים באחווי הסיבים, אך ראוי לציין שהאחווי הקטן ביותר של סיבים נתקבל אף הוא בטיפול במיציד, והגדל ביותר — בטיפול באורתוסיד ובצירוף של שלושת החמורים.

דיון

בתנאי ניסוי-ידה, שנערך בחוות בית-דגן, היו הטראכולור והמיציד החמורים הייעילים ביותר למניעת "חולין-נופל", שכן המחולל היה בעיקר מקשור הסור לננים. האחווי המועט של נבטים נגועים, בטיפול בשני החמורים הנ"ל, מצביע על רעילותם הרבה לפטרייה זו. האורתוסיד, לעומת זאת, היה בלתי עיל.

התוצאות שקיבנו לגבי טראכולור ואורתוסיד דומות לאלו שקיבל דומש (3, 4). השפעתו של הזינאב (מיציד), כפי שהתבטאה בניסויים אלה בשדה, מקבלת לתוצאות שקיבל וארטאניא (9) בתנאי מעבדה.

הגברת זגיפות על ידי האורתוסיד חזרה בשתי השנים. בהסברת התוצאות האלה אפשר להסתמך על עבודותיהם של ראני ובירד (6), שמצאו כי בטמפרטורה גבוהה הפחתת הקפטאן את אוכלוסיית המיקרוארג'

* הנחותים טרם פורסמו.

סִיבּוֹם

חיטוי הקרקע בשיטת הריסוס לחרייז בשעת הזרעה — נמצא יעיל להדרותם של מחוללי "חולינופל" בכונתה גם בתנאי הארץ. בשטחי הניסויים, מחולל הצניחה העיקרי היה הפטריה מקשורש הסולניים. טראכלאור (75%) בשיעור של 400 גרם לדונם ומיציד (65%) ישוער של 500 גרם לדונם היו יעילים ביותר והקטינו את הנגיעה לדרגה מינימלית. נראה יתרון קל, בלתי מובהק מבינה סטטיסטית, של טראכלאור על מיציד אורתוסיד (50%) לא רק שלא היה יעיל, אלא גם גרם הגברת הנגיעה. מצד שני, טראכלאור ומיציד גרמו פחיתה ביבול הכותן, והסבירות לכך לא הובחו לאשرون.

ג. מינץ, צ. סולל

המחלקה למחאות צהדים

המכון הלאומי והאוניברסיטאי לחקלאות

ד"ר י. גוטשטיין

המחלקה לצמחי תעשייה

סִפְרוֹת

7. Ranney, C. D., A. M. Hillis. 1958. Method of applying fungicides in the covering soil at planting for controlling seedling disease of cotton. Texas Agr. Exp. Sta. Rept. 2001.

8. Sinclair, J. B. et al. 1958. Field screening of various fungicides for control of cotton seedling damping-off. Plant Disease Rept. 42: 1372—1375.

9. Vaartaja, O. 1960. Selectivity of fungicidal materials in agar cultures. Phytopath. 50: 870—873.

1. סולל צ., י. פלטי. 1960. רקבון הזרעים וחולי נופל בគונתה. "השדה", מס' 5. 686—685.

2. Bird, L. S., C. D. Ranney, G. M. Watkins, 1927. Evaluation of fungicides mixed with the covering soil at planting as a control measure for the cotton seedling disease complex. Plant Disease Rept. 41: 165—173.

3. Domsch, K. H. 1959. Untersuchungen zur Wirkung Einiger Bodenfungizide. 32 Deutsche Pflanzenschutz-Tagung: 100—106.

4. Domch, K. H. 1959. Die Wirkung von Bodenfungiziden. III. Quantitative Veränderung der Bodenflora. Z. Pfl. Krankh., 66: 17—26.

5. Hartzfeld, E. G. 1957. Terraclor, a new soil fungicide. Agricultural Chemicals 21: 31—33.

6. Ranney, C. D., L. S. Bird. 1926. Greenhouse evaluation of in-the-furrow fungicides at two temperatures as a control measure for cotton seedling necrosis. Plant Disease Rept. 40: 1032—1039.

תיקון טעות:

בסיום המאמר של משה פרץ, בחוברת הקורמת,

חל שיבוש. הנוסח הנכון הוא:

"נוסחת התישוב היא:

אחוו החומר היבש של הירק בזמן הקצירה, מחולק ב-30 (%) החומר היבש בזמן הכנסת הירק להחטזה שווה לאחוו ממשקל הירק הטרי".